

Peaces

#8 | najaar 2013

**PBI Nederland
bestaat 25 jaar!**

**Terug in de tijd
met de eerste
projectvrijwilliger**

**Fotodagboek:
Mexico in beeld**

pbi

making space for peace

Werk van Peace Brigades International

Peace Brigades International (PBI) is een door de Verenigde Naties erkende non-gouvernementele organisatie. Wij creëren *space for peace*, ruimte voor vrede, waardoor mensenrechtenverdedigers zelf op een veilige manier aan een betere toekomst kunnen werken. Dit doen wij door vrijwilligers uit de hele wereld in te zetten. Wij mengen ons niet in het conflict en blijven onpartijdig. Dit zijn belangrijke onderdelen van de uitgangspunten en werkwijze van PBI.

PBI beschermt in zeven landen ruim vijftig mensenrechtenorganisaties, drie vredesgemeenschappen en elf prominente mensenrechtenverdedigers op individuele basis. Naar schatting hebben 7000 mensen hier direct profijt van en heeft ons werk een positief effect op tienduizenden mensen, hun gemeenschappen en staatsstructuren.

Colofon

Aan deze *Peaces* werkten mee:

Redactie: **Marijke Tolboom**, **Carmen Spelbos**
Eindredactie: **Emma Jansen**, **Christa Hijkoop**
Hoofdredactie: **Inge ter Schure**
Vormgeving: Baba's projects, babasprojects.com

Met medewerking van: **Sukyng Wu**, **Reshma Sookha**, **Hilde Koster**, **Maru Maldonado**, **Pim van Sambeek**, **Arno Driessen**, **Ram Kumar Bhandari**, **Sivan Breemhaar** en **Aleid Wolfsen**.

Foto omslag: Mexicaanse vrouwen tijdens een internationale bijeenkomst. Zij proberen te voorkomen dat hun leefgebied wordt bebouwd door grote projectontwikkelaars.

Afdeling Nederland

Afdeling Nederland heeft vier kerntaken:

- Werven en trainen van projectvrijwilligers
- Werven van financiën
- Onderhouden van het politieke steunnetwerk in Nederland
- Verzorgen van communicatie en voorlichting over PBI en haar gedachtengoed.

Zie ook: www.peacebrigades.org en www.peacebrigades.nl

PBI Nederland
Oudegracht 36
3511 AP Utrecht
06 16 49 82 21

info@peacebrigades.nl
www.peacebrigades.nl
Skype: pbi.nl

KvK: 41024240
Triodos 39.05.01.034 t.n.v. PBI Nederland

pbi
making space for peace

Mensenrechten zijn geen 'ver-van-je-bed-show'. Ook op lokaal niveau, in je eigen stad, kun je op vele manieren een bijdrage leveren aan mensenrechten, aldus burgemeester **Wolfsen** van Utrecht in zijn column. **Pagina 5**

Dichtbij huis

Al 25 jaar zendt PBI Nederland projectvrijwilligers uit. We laten één van de eerste vrijwilligers aan het woord en een PBI'er die nog moet vertrekken. Zij vertellen over hun motivatie om bij PBI aan de slag te gaan. **Pagina 12**

'Een levensverrijkende ervaring'

Ram Kumar Bhandari is voorzitter van het *Committee for Social Justice* in Nepal. Hij bezoekt Nederland om aan een conferentie deel te nemen. Wij stelden hem vijf vragen over zijn werk. **Pagina 14**

5 vragen aan

Verder in dit nummer

Werk van Peace Brigades International	Pag 2
Agenda en nieuws	Pag 4
Fotodagboek Mexico	Pag 6
Achtergrond: 25 jaar PBI Nederland	Pag 9
Tijdlijn PBI Nederland	Pag 11
Uw donatie is belangrijk	Pag 15
Vrijwilliger van 25 jaar	Pag 16

Heeft u een activiteit die u onder de aandacht wilt brengen? Laat het ons weten via info@peacebrigades.nl.

Een half jaar PBI in vogelvlucht

Hoe creëert PBI meer ruimte voor vrede? U vindt hieronder een selectie van enkele activiteiten en hoogtepunten van de afgelopen maanden en een aankondiging van bijzondere evenementen die op de planning staan.

Bijeenkomst 'Economie en gewapende conflicten', november 2013

Hanna Molly, bestuurslid van PBI Nederland, trad op als gastspreker bij een bijeenkomst in Den Haag over beleidsalternatieven op het gebied van vrede en veiligheid. Zij vertelde over de mogelijkheden van geweldloze conflictoplossing.

Nieuw project in Honduras, oktober 2013

Per 1 oktober werkt een klein projectteam van PBI Honduras vanuit de hoofdstad Tegucigalpa. Momenteel houdt het zich voornamelijk bezig met het monitoren van de presidentsverkiezingen in november, het analyseren van de actuele politieke situatie in het land en het leggen en intensiveren van contacten met mensenrechtenverdedigers en (lokale) autoriteiten. Na uitbreiding van het team tot vier projectvrijwilligers in januari 2014, kunnen naar verwachting de eerste begeleidingen starten.

Human Rights Café over verdwijningen van migranten in Mexico, september 2013

Tijdens de zevende editie van het Human Rights Café, georganiseerd door PBI Nederland in samenwerking met Amnesty International, stonden mensenrechtenschendingen van migranten in Mexico centraal. Gastspreker **Alma Rosa García Guevara**, een Mexicaanse mensenrechtenverdedigster die begeleiding krijgt van PBI, kwam naar Nederland om te vertellen over haar werk met migranten en families van verdwenen personen in het noorden van Mexico.

Evert Huisman, oprichter PBI Nederland

25-jarig jubileum PBI Nederland

Op 6 december 1988 werd op initiatief van **Evert Huisman** de Stichting Internationale Vredesbrigades Nederland opgericht. In datzelfde jaar vertrok voor het eerst een vrijwilliger via de Nederlandse afdeling van Peace Brigades International voor uitzending naar het project in Guatemala.

Nu, 25 jaar later en vele vrijwilligers verder, heeft PBI Nederland zich ontwikkeld tot een stevige en serieuze tak van de internationale mensenrechtenorganisatie.

Op vrijdag 13 en zaterdag 14 december staan we hier graag bij stil met iedereen die PBI een warm hart toedraagt. Dit doen we onder andere door het vertonen van een korte film over 25 jaar PBI Nederland, verhalen van vrijwilligers van toen en nu, en een documentaire over Honduras gevolgd door een paneldiscussie. Iedereen is welkom! Kijk op www.peacebrigades.nl of onze Facebookpagina voor meer informatie.

Dichtbij huis

Niemand zal ontkennen dat ze voor iedereen gelden. Toch zijn mensenrechten voor veel Nederlanders vooral een 'ver van m'n bed-show'. Een show die je associeert met mensenrechtenschendingen in verre landen: met de pleidooien van het Pakistaanse meisje **Malala** voor onderwijs ook voor meisjes en vrouwen, misschien met de Europese verordening voor databescherming, waarover op het moment dat ik dit schrijf wordt gedebatteerd, of over de afluisterpraktijken van geheime diensten, evenzeer actueel. Het denken over en formuleren van mensenrechten vindt ook altijd plaats op (inter)nationaal niveau.

Toch had de Amerikaanse presidentsweduwe **Eleanor Roosevelt** gelijk toen ze in 1958 uitlegde waar mensenrechten beginnen: 'op kleine plaatsen, dichtbij huis, plaatsen zo klein dat je ze niet of nauwelijks ziet op de wereldkaart. In de wereld van elk individu, in elke buurt, school of universiteit, op elke fabriek, boerderij of kantoor'. Ook hier in Utrecht dus - waar Eleanor Roosevelt overigens al in 1948 een eredoctoraat aan de Universiteit in ontvangst mocht nemen.

Inderdaad heeft veel van wat er in de stad gebeurt en ook veel gemeentelijk beleid direct of indirect met mensenrechten te maken. De gemeentelijke aanpak van mensenhandel, de emancipatie van homo's en lesbiennes, de opvang van vluchtelingen en asielzoekers en die van verslaafden en daklozen, het bestaan en functioneren van voedselbanken. Dit alles speelt bij de Utrechters (en andere Nederlanders) om de hoek of betreft henzelf.

De geschiedenis leert dat het draagvlak voor mensenrechten vaak het grootst is na een diepe crisis. Voorbeelden zijn de Franse Revolutie en de Tweede Wereldoorlog. Zo'n crisis hebben we in Nederland al heel lang niet meer gehad en dat maakt dat we soms wat laconiek lijken om te gaan met mensenrechten. Ten onrechte. Op het gebied van mensenrechten moeten we scherp blijven, ook lokaal. Dat was de achtergrond van het programma 'De Vreedzame Stad', dat zich overal in de stad heeft afgespeeld tijdens de viering van 300 jaar Vrede van Utrecht. 'De Vreedzame Stad' bepleit een vreedzame en respectvolle omgang tussen mensen in en rond scholen, buurten en wijken. Cultuur kan daarbij een belangrijke, verbindende rol spelen.

Waarmee we maar willen zeggen dat mensenrechten niet kunnen ontbreken als je, zoals Utrecht, een gastvrije stad wilt zijn waar iedereen zich welkom, vrij en veilig kan voelen. Stad bovendien waar, sinds 2012, het nationale College voor de Mensenrechten is gevestigd en waar uw organisatie, Peace Brigades, haar thuisbasis heeft...

Mr. A. Wolfsen
Burgemeester van Utrecht

Foto: **Humphrey Daniëls**

Fotodagboek **Hilde Koster**

Hilde Koster werkt sinds juni 2013 voor PBI Mexico als projectvrijwilliger in het team in de staat Oaxaca. Ze doet veel begeleidingen in de regio Istmo de Tehuantepec in het zuidelijke grensgebied met Centraal-Amerika. Zo biedt ze daar bescherming aan mensenrechtenadvocate **Alba Cruz**, die de afgelopen jaren regelmatig is lastiggevallen en bedreigd vanwege een rechtszaak waaraan zij werkte. Alba Cruz zet zich in voor de rechten van de inheemse bevolking en zoekt gerechtigheid voor mensenrechtenschendingen die hebben plaatsgevonden in 2006 en 2007.

Eén keer per maand heeft Hilde een weekend vrij om de omgeving te verkennen, het huis te schilderen of – zoals onlangs - de *Día de los Muertos* (Allerzielen) te vieren.

1. Begeleiding aan de Asamblea Popular del Pueblo Juchiteco (APPJ) en **Padre Solalinde**. De APPJ uit de staat Oaxaca strijdt tegen de bouw van een windmolenpark op gemeenschappelijk grondgebied van de lokale bevolking. Padre Solalinde is oprichter van de herberg *Hermanos en el Camino* (Broers op Weg) voor Centraal-Amerikaanse migranten die Mexico doorkruisen op weg naar de Verenigde Staten.

2. Begeleiding aan dorpsvertegenwoordigers, verenigd in de Asamblea de los Pueblos del Istmo, tijdens een internationale bijeenkomst. De dorpsvertegenwoordigers beschermen hun leefgebied tegen bebouwing door grote projectontwikkelaars. Twee vrouwen in traditionele kledij van die regio tonen een poster van het evenement.

3. Begeleiding aan mensenrechtenadvocate Alba Cruz tijdens een bijeenkomst van *Defendamos la Esperanza*, een nationale campagne ter ondersteuning van mensenrechtenverdedigers.

4. In Barra Santa Teresa, Istmo, is begonnen met de bouw van een windmolenpark. Diverse organisaties en inwoners van het gebied maken bezwaar tegen dit project. Zij stellen dat zij vooraf niet zijn geïnformeerd over de bouwplannen en dat hun het

inspraakrecht is ontnomen.

5. Tijdens een begeleiding in Istmo proeft Hilde de lokale specialiteit: *caldo de cangrejo met totopos* (krabsoep met maïschips).

6. Hilde tijdens een bezoek aan het Precolumbiïaanse archeologische park Monte Albán, cultureel erfgoed in de bergen van Centraal-Oaxaca.

7. Hilde en een collega tijdens de *Día de los Muertos* (Allerzielen), een dag waarop Mexicanen uitgebreid hun doden herdenken.

8. Hilde en haar collega tijdens een begeleiding in Istmo.

9. Begeleiding tijdens een vergadering van APPJ.

25 jaar terug in de tijd met **Pim van Sambeek**

Door: **Marijke Tolboom**

Pim van Sambeek is één van de eerste PBI projectvrijwilligers. Hij vertrok in april 1988 (nog voordat PBI Nederland bestond) naar Guatemala om daar het team van PBI te versterken. Sindsdien bleef hij ruim zeventien jaar lang als bestuurssecretaris zeer actief betrokken bij PBI Nederland. Ter gelegenheid van ons 25-jarig jubileum, blikken we samen met Pim van Sambeek terug in de tijd.

Hoe ben je met PBI in aanraking gekomen?

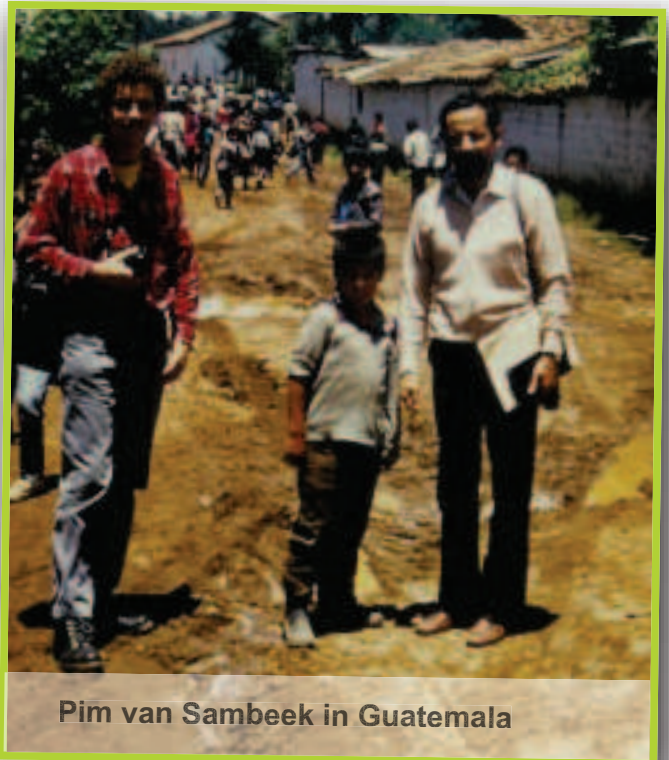
Ik las in het tijdschrift *Wordt Vervolgd* van Amnesty International een interview over PBI in Guatemala. Ik was meteen verkocht. Mijn bewondering voor mensenrechtenverdedigers was toen al groot. Ik studeerde Slavistiek en Indiaanse talen en was bekend met de situatie in Guatemala. Ik wilde daar naar toe. Er was geen e-mail, geen internet, geen mobiele telefonie, zelfs de fax stond nog in de kinderschoenen. Dus dat was bellen en brieven schrijven. Op eigen houtje, want er was ook geen PBI landengroep in Nederland. Maar ik heb de internationale contacten gelegd en ik kwam terecht bij PBI in Guatemala.

Vrijwilligers financierden hun eigen overtocht. Dus ik heb geld gespaard en particuliere fondsenwervingsacties georganiseerd. Ik schreef iedereen aan: mijn ooms en tantes, vrienden, zelfs mijn klanten via mijn werk. Uiteraard met een persoonlijk verhaal erbij. Het ging zo goed dat ik nog een extra donatie had voor het Guatemala Project

Toen was je in Guatemala, waar kwam je in terecht?

We waren met een team van twaalf tot vijftien mensen. We woonden met zijn allen in één huis. Er waren drie slaapzalen, een grote leefruimte, een keuken en een kantoor. Er kwam één keer in de week iemand de was doen en de rest deden we zelf. Maar we waren superdruk met het echte werk. De vraag naar beschermende begeleiding was groot.

PBI bestond toen vijf jaar en het pionieren was overgegaan in een - soort van - stramien. PBI had contactpersonen bij officiële instanties, NGO's en de internationale gemeenschap. Daarnaast waren er vaste overlegmomenten met leden en leiders

Pim van Sambeek in Guatemala

van mensenrechtenorganisaties. We waren permanent aanwezig bij het kantoor van de Grupo de Apoyo Mutuo (GAM) en bij veel andere mensenrechtenorganisaties en vakbonden. Ook haalden wij dagelijks het dochttertje van de leider van de GAM van school en bleven dan bij haar totdat haar moeder weer terug was van haar werkzaamheden.

Ben je weleens bang geweest in Guatemala?

Natuurlijk loop je meer risico, maar dat is niets vergeleken met de risico's die mensenrechtenverdedigers lopen. Zij wagen elk moment van de dag hun leven om basale rechten op te eisen. Om een voorbeeld te noemen: in het departement Quiché verzette een boer, **Don Francisco**, zich tegen de gedwongen burgerpatrouilles. Hiervoor wilde hij

een vergadering bijwonen. Daarvoor moest hij vier uur door de wildernis lopen naar het busstation. Gedurende zijn tocht liep hij het risico om te worden neergeschoten. Maar hij nam dat risico. Dat is moedig. Het overstijgt mijn belangen. Ik was alleen maar blij dat ik hem kon helpen.

Terug in Nederland, en toen?

Toen ik na de eerste twee maanden in Guatemala weer terug in Nederland was, bleek dat **Evert Huisman** net de landengroep aan het oprichten was. We waren dus zonder dat we het van elkaar wisten actief voor PBI; hij op kantoor, ik in het veld. Na onze ontmoeting ging ik al snel voor een tweede keer naar Guatemala, ditmaal voor anderhalf jaar (november 1988 tot april 1990).

Bestuur

Na mijn tweede uitzending naar Guatemala werd ik secretaris van het bestuur van PBI Nederland. Evert Huisman was de voorzitter. Enige tijd later versterkte **Ronald van Witzenburg** het bestuur. Hij was van 1991 tot 2001 penningmeester en nam daarna het voorzitterschap over van Evert Huisman. Mijn hoofdactiviteit was het werven van vrijwilligers. In het begin had ik daar een harde dobber aan. 25 jaar geleden was het projectwerk niet zo populair.

Hoe is PBI Nederland groot geworden?

Langzaam nam het aantal projectvrijwilligers toe. Maar op een gegeven moment zeiden we tegen elkaar: "Als we zo doorgaan, blijven we kwakkelen. We moeten iets doen om verder te komen."

We hebben toen besloten om fondsen te gaan werven om daarmee een vaste kracht te kunnen financieren. Het fondsenwerven is gelukt en de vaste kracht kwam er: **Anneloes den Hengst**.

Daarna volgde **Jet van Haitsma**. Zij was van 2005 tot 2009 coördinator van PBI Nederland. Dat heeft PBI een enorme impuls gegeven.

In 2007 zijn Evert, Ronald en ik tegelijk gestopt; we vonden dat het tijd was dat de dinosaurussen werden vervangen. Dat kon ook, er is veel potentieel. Dat is alleen maar gegroeid met vrijwilligers die actief zijn in allerlei werkgroepen. Er wordt zoveel opgepakt. Mooi dat je het terugziet aan de instroom van nieuwe vrijwilligers in Nederland.

Hoe kijk je terug op je PBI-periode?

Ik ben blij dat ik het heb gedaan! PBI was de hoofdmoot van mijn vrijetijdsbesteding. Het heeft me kennis gebracht van wat er in de wereld speelt, dat er zoveel mensen zijn die vechten voor gerechtigheid tegen de stroom in. Daarnaast heb ik genoten van de samenwerking met andere PBI'ers. Er zijn veel mensen met het hart op de juiste plek die bereid zijn om een jaar of meer zich voor een ander in te zetten.

PBI maakt verschil

PBI maakt echt verschil. De mensenrechtenverdedigers in Guatemala zeggen dat PBI hen in staat stelt om door te gaan. Ze merken dat onze aanwezigheid de drempel verhoogt om hen aan te vallen. Daarbij komt de morele steun. PBI bevestigt dat zij de moeite waard zijn en dat hun strijd de moeite waard is.

Ik wens PBI Nederland het allerbeste en vooral dat PBI zo door mag blijven gaan en geen slachtoffer van de crisis wordt door de terugloop in fondsen!

Ronald van Witzenburg, Evert Huisman en Pim van Sambeek

25 jaar PBI Nederland in vogelvlucht

PBI Nederland heeft vier kerntaken: het aantrekken en trainen van projectvrijwilligers, het werven van financiën, het onderhouden van het politieke steunnetwerk in Nederland en het verzorgen van communicatie en voorlichting over PBI's werk en gedachtengoed. Hier leest u hoe PBI Nederland zich de afgelopen 25 jaar heeft ontwikkeld.

1986

Eerste Nederlander uitgezonden voor PBI International: **Zwanet Hamming** naar Guatemala

6 december 1988

Oprichting Stichting Internationale Vredesbrigades Nederland met als initiatiefnemer **Evert Huisman** ter ondersteuning van PBI International.

1994

Eerste voorlichtingsdag van PBI Nederland in De Expeditie te Amersfoort

1995

Eerste betaalde coördinator van PBI Nederland:

Anneloes den Hengst.

Eerste trainingsweekend door PBI Nederland in De Expeditie te Amersfoort voor toekomstige projectvrijwilligers. General Assembly van PBI International in Nederland.

2001

Evert Huisman draagt het voorzitterschap van PBI Nederland over aan **Ronald van Witzenburg.**

2005

Eerste *speakers tour* in Nederland door uit Indonesië en Colombia teruggekeerde projectvrijwilligers.

2007

Lancering van de website van PBI Nederland www.peacebrigades.nl.

Ronald van Witzenburg draagt het voorzitterschap van PBI Nederland over aan **Jan van Montfort.**

2008

PBI Nederland vestigt haar huidige kantoor in de Kargadoor in Utrecht.

2009

Aantreding huidige voorzitter van PBI Nederland: **Janine Tijhoff.**

Eerste uitgave van PBI Nederlands halfjaarlijkse tijdschrift *Peaces*.

Medeoprichter PBI Nederland Evert Huisman overlijdt.

2010

Eerste editie van het succesvolle evenement *Human Rights Café*.

PBI wordt lid van het Breed Mensenrechten Overleg (BMO), een samenwerkingsverband van non-gouvernementele mensenrechtenorganisaties.

2013

PBI Nederland ondertekent Nationaal Actie Plan 1325 in het kader van Verenigde Naties Veiligheidsraad Resolutie 1325 over Vrouwen, Vrede en Veiligheid.

Singer-songwriter **Joanna**

Weston wordt ambassadeur van PBI Nederland en schrijft voor ons het lied *We All Belong* over begeleiding aan vrouwelijke mensenrechtenverdedigers.

'Een levensverrijkende ervaring'

Door: **Carmen Spelbos**

Op 6 december 2013 bestaat PBI Nederland precies 25 jaar. De allereerste projectvrijwilliger was **Zwanet Hamming**. Zij werkte voor PBI in Guatemala. Sindsdien heeft PBI Nederland tientallen projectvrijwilligers uitgezonden. **Remco Bouma** vertrekt in januari 2014 voor PBI naar Colombia. Een interview met twee generaties projectvrijwilligers.

Zwanet Hamming
Guatemala, 1986 – 1987

Remco Bouma
Colombia, 2014 – 2015

Waarom PBI

“Een hele goede Amerikaanse vriendin van mij kwam bij PBI in Guatemala terecht. Door haar raakte ik bekend met de organisatie. Ik sta achter de doelstellingen van PBI. Bovendien kiest ze de organisaties en mensenrechtenverdedigers die ze begeleidt erg zorgvuldig. Ik heb dat enorm gewaardeerd. De werkwijze is praktisch en je kunt je doelen bereiken.”

“Ik leerde PBI in 2011 kennen via bekenden. Van januari tot november 2012 was ik landenspecialist Guatemala bij PBI Nederland. Ik deel de visie: dat een betere samenleving niet van buitenaf opgelegd kan worden, maar vanuit de mensen zelf moet komen. PBI vult het gat tussen lokale organisaties en internationale instanties met begeleiding, bescherming en informatievoorziening. Een sterk concept waar ik graag aan mee wil werken.”

Project

“In 1986 begeleidden wij mensen die werden geïntimideerd door het leger. We bezochten families op het platteland. In 1987 was ik coördinator van de

“Ik ga me in Colombia inzetten als PBI-vrijwilliger in één van de veldteams, Barrancabermeja of Urabá. Op dit moment weten we nog niet in welk

begeleiders. Toen had ik veel contact met de Canadese en Europese ambassades. Ik heb de laatste twee maanden in El Salvador doorgebracht. Daar verbleven we hoofdzakelijk in de kantoren van mensenrechtenorganisaties om bomaanslagen te voorkomen.”

team. Ik heb een lichte voorkeur voor Barranca-bermeja, maar in de 18 maanden dat ons contract duurt, rouleren we waarschijnlijk.”

Uitdagingen

“Ik heb erg moeten wennen aan de constante confrontatie met extreme armoede. Het moeilijkste is het moment dat het tot je doordringt dat je er absoluut niets aan kunt doen. Ik denk dat ik me in Guatemala voor het eerst realiseerde dat er echt slechte mensen zijn in deze wereld en dat die mensen vaak macht hebben.”

“Persoonlijk lijkt het werken op basis van consensus mij het meest interessant. Natuurlijk krijgen we meningsverschillen, over praktische zaken, maar ook over werk. Om naar buiten toe professioneel over te komen, moet je spanningen binnenshuis oplossen. Of, beter nog, voorkomen.”

Verrijking

“Het was een geweldige ervaring om voor een jaar in een cultuur te wonen die zo ver af stond van de mijne. Het is een kans om je echt te verliezen in een land. Je leert het kennen zoals je dat nooit op een andere manier zou doen. De mensen waren geweldig, ik heb nog contact met mensen met wie ik gewerkt heb in die tijd. Sommige ervaringen waren heel intens en levensverrijkend.”

“Ik verwacht een leerzame tijd, in vele opzichten. Iedereen gaat zichzelf tegenkomen. Dat is niet erg, het is juist leerzaam. Bij PBI staat openheid centraal, ook over je zwakke kanten. Dan groei je als individu én als team. Voor mij is PBI zowel qua ideologie als qua werk en persoonlijke ontwikkeling op dit moment een juiste stap in mijn leven.”

25 jaar vrijwilligers

Colombia: **Wim Westerbaan, Joel Koeckhoven, Mirjam Koppe, Rita Monteyne, Marian Janssen, Edu Jansing, Magda Oberndorff, Inge Ribbert, Dorrit Timmer, Sjef van Asseldonk, Jan Wybe Oosterkamp, Dunja van Kleef, Heleen ter Ellen, Marijke Renzema, Joke Reijven, Esther Vink, Katja Noordam, Moritz Tenthoff, Natasja van Vlaenderen, Roos Stringer, Laura Naegele, Carly Bishop, Ingrid Kruiter, Hendrine Rotthier, Jasper Kok, Clara Kooreman**; Guatemala: **Zwanet Hamming, Pim van Sambeek, Suzan van der Meij, Alie Verstoep, Ellen van der Zande, Marian Janssen, Rita Monteyne, Sander Otten, Jacques van Luytelaar, Johanna van Strien, Janieke Drent, Ricard Hernández, Pascal Bodemeijer, Christa Hijkoop, Valdivia Moutawali, Sanne de Swart**; Honduras: **Pascal Bodemeijer**; Indonesië: **Wim Westerbaan, Sanne van den Bergh, Dorina Sedoeboen, Annette Jansen, Michael Smits, Carol de Voogd, Janine Tjihoff, Huibert Oldenhuis, Remko de Haas, Julie van Dassen, Tessa de Ryck, Mascha Koekkoek, Arthur van Witzenburg, Meriam Smith, Harold Passage**; Mexico: **Rita Monteyne, Marjolein van de Water, Wendy Schutte, Mirjam Muis, Hilde Koster**; Nepal: **Emma Jansen, Ellis Veen, Kristin Cain**; Noord-Amerika: **Joke Edenburg**; Haiti: **Benno Vroklage, Martijn Koning**; Sri Lanka: **Piet Liedmeier, Rolinde Rietveld, Kirsten Roep, Robert Nicolai, Marlies van de Ven**.

Come together, cry together, we won't go silent

Door: **Marijke Tolboom**

Ram Kumar Bhandari is voorzitter van het Committee for Social Justice en oprichter van het National Network of Families of Disappeared and Missing Nepal (NEFAD).

Hoe is de mensenrechtensituatie in Nepal?

Nepal staat aan de vooravond van nieuwe verkiezingen. Waar de bevolking bij de verkiezingen in 2008 nog hoop had op gerechtigheid, veiligheid en vrede overheersen nu woede en angst.

Er heerst woede omdat na het tien jaar durende conflict tussen de maoïsten en de regering (van 1996 tot 2006) er niets is gedaan voor de bevolking van Nepal. Er is geen grondwet tot stand gekomen, het vredesproces is stukgelopen, alle belangrijke mensenrechtencommissies zijn ontmanteld. En er is geen gerechtigheid gekomen voor de tienduizenden slachtoffers van moord, gedwongen verdwijning, verkrachting en marteling tijdens het conflict. De plegers van deze misdaden lopen vrij rond.

Er heerst angst omdat plegers van misdaden tegen de menselijkheid sleutelposities bekleden bij het leger, de politie, de rechterlijke macht en de regering. De regering heeft bovendien besloten het leger in te zetten bij de verkiezingen. Straffeloosheid en wetteloosheid regeren. De burgers van Nepal hebben geen bescherming. Zij zien de toekomst met vrees tegemoet.

Wat doet dat met u?

Mijn vader is opgepakt in 2001 en daarna verdwenen. Sindsdien zoek ik gerechtigheid voor hem en andere slachtoffers. Het is een grote uitdaging. Er is geen bescherming en het geweld neemt toe. Wij hebben om te gaan met de moeilijkheden van elke dag. Het is onze werkelijkheid

Hoe houdt u het vol?

Wat is het alternatief? Als ik stil blijf, vergeten mensen wat er is gebeurd. En ik ben niet alleen.

Er zijn heel veel slachtoffers en familieleden. We komen samen, we huilen samen en we werken samen. Die samenwerking maakt ons sterker. Ook de internationale gemeenschap is belangrijk voor ons. Door te luisteren helpt zij ons bij het dragen van de erfenis van het conflict.

Hoe bent u in aanraking gekomen met PBI?

In 2009 ontving ik veel dreigementen. PBI zat in Kathmandu en heeft op mijn verzoek een diplomatieke lobby op gang gezet in Nepal en daarbuiten. Nu ben ik internationaal bekend. Dat beschermt mij en dat geeft mij zelfvertrouwen.

Wat is uw oproep aan de internationale gemeenschap?

Blijf druk uitoefenen op de regering om te luisteren naar de slachtoffers van het conflict. Ons is nooit gevraagd wat wij willen. Wij willen een rechtsstaat en wij willen dat het vredesproces wordt afgerond. Laat ons deelnemen, vraag ons om advies.

Het is een kritische situatie. Mensen hebben niet alleen geleden, ze wachten ook al jaren en jaren op gerechtigheid. Maar het vredesproces is kapot en het geweld neemt alleen maar toe. De situatie is explosief.

Dus mijn oproep is: Help ons. Met technische hulp, met bescherming, met morele steun en door ons een stem te geven.

Lees meer over de situatie in Nepal in de artikelen van Ram Kumar Bhandari op <http://nefad.wordpress.com/articles>.

Uw donatie is belangrijk!

Peace Brigades International – Afdeling Nederland is een onafhankelijke stichting die voornamelijk op vrijwilligers drijft. Zonder uw donatie kunnen wij mensenrechtenverdedigers niet de bescherming bieden die zij nodig hebben. Uw donatie én het werk van de vrijwilligers maken het mogelijk dat PBI *Space for Peace*, ruimte voor vrede, kan creëren. Ieder bedrag helpt, dus ook u kunt uw bijdrage leveren. Zowel eenmalige als periodieke en zowel kleine als grote donaties zijn meer dan welkom.

Hier enkele voorbeelden van wat wij met uw bijdrage kunnen doen:

€5: Telefoongesprekken in Nepal met mensenrechtenverdedigers om op de hoogte te blijven van hun welzijn en veiligheid.

€70: Bezoek aan een kantoor van een mensenrechtenorganisatie in Guatemala om de bescherming van PBI zichtbaar te maken voor de omgeving.

€100: 24 uur begeleiding aan een mensenrechtenverdediger.

€200: Week begeleiding aan een vredesgemeenschap in Colombia.

€500: Een mensenrechtenverdediger uit Mexico naar Nederland laten reizen om aandacht te krijgen voor de bedreigingen tegen hem/haar en een beroep te doen op steun van de Nederlandse regering.

Namens onze partners in Nepal, Guatemala, Mexico, Colombia, Honduras, Indonesië en Kenia alvast hartelijk dank voor uw gift!

Hier
postzegel
plakken

PBI Nederland
Oudegracht 36
3511 AP Utrecht

“Ik ben **Sivan Breemhaar**, 25 jaar, oprichter van Afriek. Afgelopen jaar heb ik een aantal maanden stage gelopen bij Peace Brigades International - Afdeling Nederland in Utrecht. Het was een ontzettend leuke werkplek met gastvrije en open mensen, maar vooral de missie van PBI bevalt mij goed. Ik vind het mooi om te zien dat PBI en al haar vrijwilligers zich inzetten voor de lokale bevolking, voor mensen die opkomen voor de rechten van hun eigen samenleving. PBI doet dat zonder eigenbelang, zonder inmenging, zonder geweld. In mijn ogen het meest nobele doel.”

Sivan Breemhaar
25 jaar

Ik steun Peace Brigades International

Hierbij machtig ik PBI Nederland om geld van mijn rekening af te schrijven als donatie voor het vredes- en mensenrechtenwerk van PBI. Bij een donatie van 10 euro of meer per jaar ontvang ik het magazine *Peaces*.

- Ik steun PBI met euro eenmalig
- Ik steun PBI met euro per half jaar
- Ik steun PBI met euro per jaar

- Ik blijf graag via de e-mail op de hoogte van de activiteiten.
E-mail:

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

Datum:

Plaats: